

D ů v o d y :

Aniž třeba řešiti v tomto případě otázku, zda se předpisy § 251 ex. ř. vztahují jenom na osoby fysické, dlužno jinak důvody napadeného usnesení uznati za správné.

Čís. 14528.

K § 523 obč. z.

Majitel autodrožky není oprávněn užívatí cizího pozemku bez svolení jeho vlastníka, i když správní úřad, uděluje koncesi, určil mu pozemek ten jako stanoviště.

(Rozh. ze dne 13. září 1935, Rv II 817/33.)

Žalující strana domáhá se určení, že její vlastnické právo k železničnímu pozemku jest neobmezené, že žalovanému nepřísluší právo užívatí pozemku toho za stanoviště pro vozidlo a že jest povinen zdržeti se jeho užívání. Proti žalobě namítl žalovaný jednak, že pozemku používá z příkazu lázeňského inspektora a jednak, že jednal se souhlasem žalující, jež spatřuje v tom, že plán o rozestavení autodopravců před nádražím vypracovaný lázeňským inspektorátem byl vyvěšen na nádraží žalující strany. P r v ý s o u d žalobu pro tentokráte zamítl. O d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Jde o žalobu zápůrčí podle § 523 obč. z. Neobmezené vlastnictví žalující strany není sporné a ze zjištění nižších soudů plyne, že žalovaný rušil svým jednáním vlastnictví žalující strany. Zápůrčí žaloba slouží ne-
toliko k obhájení vlastnictví proti osobování si jiných práv, nýbrž i k za-
mezení každého bezprávného zásahu v obor vlastnický, který se děje ji-
ným způsobem, než zadržováním věci. Tak jest vykládati výraz »oso-
buje si« (srv. rozh. 1872, 2032, 3474, 3478, 5546, 10653 sb. n. s.). Žalo-
vaný dovozuje oprávněnost svého jednání jednak z příkazu lázeňského
inspektora v L., jednak ze souhlasu žalující strany projeveného tím, že
plán o rozestavení autodopravců před nádražím, vypracovaný lázeňským
inspektorátem, byl vyvěšen na nádraží žalující strany. Avšak první okol-
nost nemá právního významu, neboť správní úřad, uděluje někomu kon-
cesi, nemůže zatížití soukromé vlastnictví jiného. Mohl žalovanému
určiti stanoviště, avšak tím ho nezprostil povinnosti zjednati si souhlas
vlastníka pozemku. Správní úřad nemůže míti ani vůli ani moc zmocniti
neb oprávniti podnik k materiálnímu porušení soukromého práva (Un-
ger, Handeln auf eigene Gefahr 11). Proto jest nerozhodné, že lázeňský
inspektor trval na svém příkazu, když žalovaný po vyzvání žalující
strany prohlásil, že nebude jezdit k nádraží. Nebylo ani třeba zjišťovati,
zdali lázeňský inspektor právem vykonává policejní moc v L. Žalovaný

netvrdil, že žalující strana výslovně projevila souhlas, aby užíval jejího pozemku. Žalující strana mohla souhlas, který snad byl projeven poznamenáním místa v plánu, kde která auta mají stát, kdykoliv odvolat, což také učinila žádajíc placení nájemného za místo a příspěvku na udržování příjezdné silnice. Trvalý závazek trpěti užívání pozemku žalovaným v onom projevu shledatí nelze (§ 863 obč. z.).

Čís. 14529.

Ve věcech výkonu soudní pravomoci jest oddělení okresního soudu pro spory pracovní samostatným soudem v poměru k ostatním soudním oddělením.

(Rozh. ze dne 13. září 1935, Rv II 829/33.)

Žalobce domáhá se na žalované firmě zaplacení splatného služného za 2 měsíce a za 3 měsíce výpovědní lhůty. Spor zahájen byl u okresního soudu v T. dne 14. srpna 1932, který usnesením z 29. listopadu 1932 vyslovil svou nepřislušnost a pro zmatečnost zrušil provedené jednání podle § 42 j. n., zároveň postoupil k návrhu žalující strany spisy zatím zřízenému pracovnímu oddělení okresního soudu v T., jenž nařídil první jednání určené pro přelíčení na den 24. ledna 1933. K tomuto roku se žalobce nedostavil, ač byl řádně předvolán. Žalovaná firma popřela tvrzení žalobní a navrhla zamítnutí žaloby a přisouzení útrat sporu. **P r v ý s o u d** (oddělení pro spory pracovní) vynesl rozsudek podle návrhu. **D ů v o d y:** Podle §§ 396 a 442 odst. 1 c. ř. s. dlužno přednesení dostavivší se strany o skutkových okolnostech ku předmětu právní rozepře se vztahujících považovati za pravdivé a aniž by bylo lze hleděti na přípravné podání, jež zaslal žalobce v řízení před okresním soudem v T., bylo nutno žalobu zamítnouti. **O d v o l a c í s o u d** potvrdil rozsudek prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Dovolatel spatřuje mylné právní posouzení věci v tom, že oddělení pro spory pracovní okresního soudu v T. vydalo dne 24. ledna 1933 rozsudek pro zmeškání, když k nově nařízenému roku k ústnímu jednání se nedostavil ani žalobce ani jeho zástupce, ježto prý šlo o pokračování řízení u téhož soudu. Dovolateli nelze v tom přisvědčiti. Ve věcech výkonu soudní pravomoci jest oddělení okresního soudu pro spory pracovní samostatným soudem v poměru k ostatním soudním oddělením (srovn. Dr. Vážný, Pracovní soudy str. 6). Prohlášením předchozího řízení zmatečným pozbyly účinnosti i přednesy žalobcovy při ústních jednáních dne 10. října 1932 a 29. listopadu 1932. Řízení započalo se u oddělení pro spory pracovní znovu. Nedostavil-li se žalobce k němu a nepřednesl žaloby a jestliže žalovaný, popřev žalobní nárok, navrhl vydání rozsudku pro zmeškání, byl soud povinen návrhu tomu vyhověti (§ 442 odst. 1, § 396 c. ř. s. a § 19 zák. o prac. soudech čís. 131/31 sb. z. a n.).